

Karsten Hønge (SF):

Jeg synes, at Enhedslisten igen her begår den fejl, at de lægger alle æggene over i EU-kurven, hvor man kun satses på en europæisk løsning og slet ikke tror, at vi kan gøre noget her i Danmark; sådan lægger sig ned på ryggen og tror, at vi ikke har et nationalt råderum. Det er jeg grundlæggende uenig i.

Det andet er, at man tror, at vi hellere må lave en snæver fortolkning med risiko for, at vi alligevel bliver underkendt på et tidspunkt. Her vælger vi at sige, at vi godt nok er i tvivl om, hvorvidt det her ikke er en lidt for vidtgående fortolkning af Lavaldommen, men på den anden side vælger vi, som jeg sagde, i den her situation at gå med både livrem og seler og sikre os imod en eventuel senere dom.

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Nu er det ikke Enhedslisten, der har stemt for de traktater, der gør, at EF-Domstolen kan bestemme, hvordan konflikturen skal administreres i Danmark. Det er andre partier, der har bragt os i den situation. Det er kun sådan i nyere tid, at SF har et medansvar for det, men det bliver det jo ikke mindre tungt af.

Pointen her er jo, at sagen enten skal løses i Danmark, ved at vi fastholder, at vi har den konfliktret, som har været en forudsætning for EU-medlemskabet siden 1972, og at vi agerer ud fra det, og at vi siger, at så må EF-Domstolen forsøge at gribe ind. Eller også siger vi, at vi erkender, at et flertal i dette Folketing har bragt os i den situation, at det er EF-Domstolen, der afgør konflikturen i Danmark, og at det skal der laves om på i EU – medmindre naturligvis at SF er villig til at kaste sig ind i et arbejde, der handler om at få Danmark ud af EU, men jeg synes ikke lige, at det er de signaler, vi har fået i de sidste par dage.

Formanden:

Ordføreren.

Karsten Hønge (SF):

Det er rigtigt, at det ikke er et signal fra SF om, at vi skal ud af EU. Jeg vidste engang, at det var det for Enhedslisten.

Pointen er igen, at det jo ikke kan nytte noget, at man siger, at fordi man ikke har stemt for

Kl. 10:32

nogle traktater, vil man ikke forholde sig til den virkelighed, der er uden for Christiansborg. Det er jo ganske enkelt meningsløst. Man bliver nødt til at tage stilling til, om det her vil forbedre de danske fagforeningers og lønmodtagernes muligheder for at konflikte sig til at få en overenskomst. Ja eller nej? Så kan det ikke nytte noget, at man opstiller et ideal, som om vi er uden for EU. Det kunne være, at tyngdeloven var blevet ophævet, det kunne være mange ting.

Men det ændrer jo ikke ved, at Enhedslisten her og nu ligesom faglige tillidsfolk over alt i landet må tage stilling til, om det her vil være en forbedring eller en forringelse. Og der kan vi jo se, at det massivt vurderes af de faglige organisationer som en klar forbedring. Der kan være nuancer med hensyn til, om man har fået alt med, men deres vurdering går på, at det her vel giver mulighed for at konflikte om sådan cirka 90 pct. af overenskomsten. Man skal ikke benægte, at der er en del, som man ikke kan konflikte om. Ligesom man i dag har forskellige tilgange til aflønning, har man det også her. Men selv blandt de mest kritiske faglige tillidsfolk, som jeg så en udtalelse fra i går, siger de fleste dog, at selv om de ikke synes, at det er tilstrækkeligt, er det dog langt bedre end ingenting.

Kl. 10:34

Formanden:

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Karsten Hønge. Den næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Da den konservative ordfører ikke kan være til stede, har jeg lovet lige at nævne, at Det Konservative Folkeparti også kan tilslutte sig lovforslaget.

Så går jeg over til Det Radikale Venstres synspunkter. Vi vil gerne starte med at rose den proces, der har været. Der er kommet en dom, som har affødt en diskussion. Og vi synes, at det har været en god proces. Man har nedsat et udvalg, som har arbejdet hurtigt, og som er kommet med et konkret forslag, som har parternes tilslutning, og som en bred kreds af partier så efterfølgende har kunnet tilslutte sig. Og det er så også det, der i dag udmønter sig ved den her førstebehandling, hvor der tilsyneladende er bred opbakning til lovforslaget.

Det viser jo sådan set, at også når man synes, at domstole jo af princip aldrig tager fejl, kan man forholde sig politisk til, hvordan man vil